

Sygn. akt II AKa 206/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca SSA Katarzyna Capałowska (spr.)

Sędziowie SA Zbigniew Kapiński

SA Ewa Jethon

Protokolant: st. sekr. sądowy Marzena Brzozowska

przy udziale prokuratora Szymona Liszewskiego

po rozpoznaniu 26 stycznia 2022r.

sprawy

1. S. W. (1), syna J. i H., ur. (...) w W.,

oskarżonego z art.63 ust 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.91§1 kk, art.53 ust 2 w zb. z art.63 ust 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 kk w zw. z art.12§1 kk i art.91§1 kk;

2. A. G. (1) z d. B., córki A. i L., urodz. (...) w W.,

oskarżonej z art. 63 ust 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.91§1 kk, art.53 ust 2 w zb. z art.63 ust 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 kk w zw. z art.12§1 kk i art.91§1 kk;

3. A. O. (1), córki J. i Z., urodz. (...) w W.

oskarżonej z art. z art.63 ust 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art.91§1 kk;

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 14 grudnia 2020 r. sygn. VK 130/20;

1. wyrok w zaskarżonej części wobec oskarżonych S. W. (1) i A. G. (1) utrzymuje w mocy a nadto utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec A. O. (1).

2. zwalnia oskarżonych od kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 206/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 14 grudnia 2020 r. o sygn. V K 130/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

		Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.			
--	--	--	--	--	--

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>I. <u>W zakresie oskarżonego S. W. (1) zarzucono:</u></p> <p>1.rażąca surowość i tym samym niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego S. W. (1) kary w postaci: łącznej kary 7 (siedem)</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p>

lat pozbawienia wolności przy wymiarze której Sąd nie wziął pod uwagę:

częściowo zasadny

niezasadny

stopnia winy, motywacji i sposobu zachowania się oskarżonego, a nadto jego właściwości i warunków osobistych, sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa, dotychczasowej niekaralności oraz postawy w postępowaniu przygotowawczym oraz jurysdykcyjnym. Oskarżony nie wprowadzał wyhodowanych roślin do obrotu i nimi w żaden sposób nie handlował, co powoduje znikomość społecznej szkodliwości czynu. Sąd nie nadał również odpowiednich walorów łagodzących okoliczności, że oskarżony wbrew pierwotnie postawionemu zarzutowi nie działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej (od czego został uniewinniony) oraz że przyznał się do zarzucanych mu czynów, złożył wyjaśnienia w tym obciążające A. G. (1), nie mataczył w sprawie, okazał żal i skruchę.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

II. W zakresie oskarżonej A. G. (1) zarzucono:

1. Rażąca surowość i tym samym niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonej A. G. (1) kary w postaci: łącznej kary 5 (pięć) lat pozbawienia wolności, przy wymiarze której Sąd nie wziął pod uwagę:

stopnia winy, motywacji i sposobu zachowania się oskarżonej, a nadto jej właściwości i warunków osobistych, sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa, dotychczasowej niekaralności oraz postawy w postępowaniu przygotowawczym oraz jurysdykcyjnym. Oskarżona nie wprowadzała wyhodowanych roślin do obrotu i nimi w żaden sposób nie handlowała, co

powoduje znikomość społecznej szkodliwości czynu. Oskarżona, wbrew pierwotnie postawionemu zarzutowi, nie działała w ramach zorganizowanej grupy przestępczej (od czego została uniewinniona) oraz przyznała się do winy, złożyła wyjaśnienia w których wskazała swojego konkubenta S. W. (1) jako organizatora tego procederu oraz jako osobę która prowadziła hodowlę w miejscowości J.. Oskarżona przyznała się do zarzucanych jej czynów, wyraziła żal i skruchę. W okolicznościach niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, orzeczona kara jawi się jako rażąco niewspółmierna.

Wymierzając oskarżonej karę Sąd I instancji nie wziął zatem pod uwagę dyrektyw wymiaru kary zgodnie z art. 53 kk., zgodnie z którym sąd wymierza karę m.in.: bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

III.

w zakresie oskarżonej A. O. (1) w części tj. w pkt 12-15 wyroku na korzyść oskarżonej zarzucono:

1. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 kpk mające wpływ na treść wyroku poprzez:

- dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów polegającej na błędnym uznaniu przez Sąd wyjaśnień oskarżonej A. O. (1) za niewiarygodne, a z których wynika, że oskarżona nie brała udziału w procederze związanym z hodowlą roślin objętych zarzutem podczas gdy wyjaśnienia oskarżonej są spójnie, logiczne i korespondują z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym w postaci chociażby wyjaśnień oskarżonego S. W. (1) i oskarżonej A. G. (1), którzy potwierdzili, że oskarżona A. O. (1) nie brała udziału w hodowli roślin;

- poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów w postaci uznanych przez Sąd I instancji za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego S. W. (1) oraz wyjaśnień oskarżonej A. G. (1), którzy zgodnie wyjaśniali, że A. O. (1) nie miała nic wspólnego z uprawą objętych zarzutem konopi innych niż włókniste, co w sposób bezpodstawny zostało uznane za niewiarygodne przez Sąd Okręgowy i doprowadziło do skazania oskarżonej A. O. (1);

2. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 4 kpk mające wpływ na treść wyroku:

- poprzez nieuwzględnienie okoliczności, że A. O. (1) i A. G. (1) były w ostrym konflikcie, co eliminowało jakąkolwiek możliwość w współpracy i działania wspólnie i w porozumieniu w lokalu przy ul. (...) w W.; - poprzez nieuwzględnienie okoliczności, że A. O. (1) nie posiadała kluczy do lokali

przy ul. (...) w J., klucze te posiadał tylko i wyłącznie oskarżony S. W. (1);

- poprzez nieuwzględnienie na korzyść oskarżonej zeznań świadka E. N., która mieszkała po sąsiedzku z mieszkaniami przy ul. (...) w J., która potwierdziła, że nie widziała, aby oskarżona korzystała z tych mieszkań, widywała ją tylko na zebraniach wspólnoty mieszkaniowej, co koreluje ze zeznaniami oskarżonej A. O. (1);

- poprzez nieuwzględnienie zeznań świadka M. C., który twierdził, że od 2 lat zaczął wykonywać remont mieszkań w J. oraz remont przerwał, bo się rozchorował, a po przerwie remont miał przeprowadzać dalej, co koreluje z zeznaniami A. O. (1), która twierdziła, że wydała klucze do lokali S. W. (1) w celu przeprowadzenia remontu, a nie w celu by S. W. (1) prowadził tam plantacje konopi;

3. Naruszenie przepisów tj. art. 5 §2 kpk mające wpływ na treść wyroku:

- poprzez nierozstrzygnięcie pojawiających się w sprawie wątpliwości na korzyść oskarżonej A. O. (1) wynikających z wyjaśnień A. O. (1) oraz S. W. (1) i A. G. (1), E. N., M. C. dotyczących okolicznością, że A. O. (1) nie miała jakiegokolwiek związku z procederem związanym z hodowlą roślin objętych zarzutem ani udostępnienia lokali do hodowli konopi innych niż włókniste podczas gdy niedające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonej;

w konsekwencji obraży w/w przepisów, zarzucam także:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść:

a) poprzez błędne przyjęcie, że A. O. (1) udostępniła S. W. (1) mieszkanie przy ulicy (...) w W. w celu uprawy konopi podczas, gdy S. W. (1) miał zająć się sprzedażą tego mieszkania, którego zresztą był współwłaścicielem, a pieniądze przeznaczyć na remont i wyposażenie mieszkań w J., A. O. (1) po dowiedzeniu się o bezprawnej działalności byłego konkubenta zagroziła, że doniesie na niego na Policję, co potwierdziła A. G. (1);

b) poprzez błędne przyjęcie, że A. O. (1) przyjmowała od S. W. (1) ok.600 zł tygodniowo, a ok. 2200 zł miesięcznie za udostępnienie lokali mieszkalnych w J. i w W. „, podczas gdy przekazywane pieniądze stanowiły alimenty, które S. W. (1) płacił na utrzymanie wspólnego syna K. W., wspólnie zamieszkującego z matką A. O. (1), syn K. W. stacjonarnie studiuje na Politechnice (...), nie jest w stanie sam się utrzymać, a S. (...) (ojciec) jest ustawowo zobowiązany do ponoszenia kosztów jego utrzymania i kwota 2200 zł miesięcznie nie jest zbyt wysoką kwotą alimentów, mieści się ona w dolnych granicach ponieważ możliwości finansowe ojca były znacznie większe niż możliwości finansowe matki;

c) poprzez błędną ocenę, iż tuż przed aresztowaniem A. O. (1) była w mieszkaniu przy ul. (...) w W., podczas gdy w swoich wyjaśnieniach zeznała, iż była po odbiór korespondencji w budynku, była tam tylko chwilę przy okazji spaceru z psem, co potwierdzili policjanci dokonujący zatrzymania jej osoby i w swoich zeznaniach potwierdzili, że w budynku była tylko chwilę;

a) poprzez błędne przyjęcie, że A. O. (1):

(I) w okresie od bliżej nieustalonej daty do dnia 13 stycznia 2020 r. w J., woj. (...), działając wbrew przepisom ustawy oraz wspólnie i w porozumieniu z S. W. (1) w udostępnionym przez siebie mieszkaniu przy ulicy (...) uprawiała konopie inne niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 21 sztuk mogące dostarczyć znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tzw. marihuany w ilości nie mniejszej niż 260,40 grama - tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

(ii) w okresie od bliżej nieustalonej daty do dnia 13 stycznia 2020 r. w J., woj. (...), działając wbrew przepisom ustawy oraz wspólnie i w porozumieniu z S. W. (1) w udostępnionym przez siebie mieszkaniu przy ulicy (...) uprawiała konopie inne niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 43 sztuki mogące dostarczyć znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tzw. marihuany w ilości nie mniejszej niż 127,30 grama - tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

(iii) w okresie od bliżej nieustalonej daty do dnia 13 stycznia 2020 r. w W., woj. (...), działając wbrew przepisom ustawy oraz wspólnie i w porozumieniu z A. G. (1) i S. W. (1) w mieszkaniu przy ulicy (...) uprawiała

konopie inne niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 33 sztuki mogące dostarczyć znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tzw. marihuany w ilości nie mniejszej niż

180,80 grama - tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego nie pozwalała na przyjęcie powyższych ustaleń, co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego skazania oskarżonej A. O. (1) za zarzucane jej czyny.

Zarzut ewentualny w zakresie oskarżonej A. O. (1):

1.rażąca surowość i tym samym niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonej A. O. (1) kary w postaci: łącznej kary 2 (dwa) lat pozbawienia wolności i nawiązki w kwocie 5 000 zł przy wymiarze której Sąd nie wziął pod uwagę:

stopnia winy, motywacji i sposobu zachowania się oskarżonej, a nadto jej właściwości i warunków osobistych, sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa, dotychczasowej niekaralności oraz postawy w postępowaniu przygotowawczym oraz jurysdykcyjnym. Trzeba zaznaczyć, że oskarżona nie wprowadzała wyhodowanych roślin do obrotu i nimi w żaden sposób nie handlowała, w zarzucanych jej czynach nie ma elementu produkcji narkotyków, bowiem w lokalach, które przypisuje się jej hodowle konopi innych niż włókniste ich faza wzrostu była niewielka, rośliny te nie nadawały się do produkcji marihuany, powoduje znikomość społecznej szkodliwości czynu. Jak wynika ze spójnych wyjaśnień wszystkich oskarżonych, A. O. (1) nie

brała jakiegokolwiek udziału w procederze związanym z hodowlą roślin objętych zarzutem.

	<p>Sąd nie nadał również odpowiednich walorów łagodzących okoliczności, że oskarżona, wbrew pierwotnie postawionemu zarzutowi, nie działała w ramach zorganizowanej grupy przestępczej od czego została uniewinniona. W okolicznościach niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, orzeczona kara jawi się jako rażąco niewspółmierna.</p> <p>Wymierzając oskarżonej karę Sąd I instancji nie wziął zatem pod uwagę dyrektyw wymiaru kary zgodnie z art. 53 kk., zgodnie z którym sąd wymierza karę m.in.: bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W pierwszej kolejności zostaną omówione zarzuty apelacji dotyczącej oskarżonej A. O. (1) (albowiem te zarzuty są najdalej idące). Przed omówieniem zarzutów zawartych w tej apelacji należy przedstawić następujące fakty i</p>		

dowody, których omówienie, ukaże niezasadność apelacji obrońcy:

1. Należy zwrócić uwagę na materiał dowodowy w postaci zeznań K. M. – funkcjonariusza Policji zatrzymującego oskarżoną po opuszczeniu przez nią mieszkania przy ul. (...) w W.. Zatrzymana spontanicznie powiedziała policjantom, że była w ww. mieszkaniu, ponieważ były konkubent (oskarżony S. W. (1)) poprosił ją o sprawdzenie, „czy w mieszkaniu świecą się lampy?” W tym kontekście dodać należy, iż oskarżona była w mieszkaniu około godziny 11.00 w ciągu dnia. Zasady doświadczenia życiowego są takie, że w jasnej porze dnia, zazwyczaj można się upewniać, czy po opuszczeniu lokalu światło jest zgaszone.

2. Przedmiotowe mieszkanie nr. 3 o powierzchni 35 m² przy ul. (...) w W. mieściło się na parterze (vide: k.55 v, protokół oględzin, wyjaśnienia k.117-118) zatem kontrola, czy w mieszkaniu świecą się lampy/ czy jest oświetlone, mogłaby się dokonać także z ulicy, poprzez spojrzenie w światło okna. W tym przypadku jednak było to niemożliwe albowiem okna były zabezpieczone specjalną nieprzepuszczalną folią (k.107 v, k.139).

3. Przy funkcjonariuszach A. O. (1) oświadczyła spontanicznie , iż wiedziała, że w mieszkaniu przy Stanisławowskiej znajduje się plantacja marihuany, od około 4 miesięcy.

4. Z dokumentów zgromadzonych w sprawie wynika, iż w dwóch pokojach była urządzona profesjonalnie plantacja marihuany (hydropoiczna) z zautomatyzowanym systemem

nawadniania, naświetlania, specjalnym systemem wentylacji aby woń marihuany nie była intensywna.

5. W mieszkaniach na ul. (...) w J. i ul. (...) w W. oskarżona bywała nieregularnie (vide: protokół przesłuchania oskarżonej k.117-118), była właścicielką mieszkań przy ul. (...) i współwłaścicielką wraz z oskarżonym mieszkaniem przy ul. (...).

6. Z protokołu przesłuchania oskarżonego S. W. (k. 149) nie wynika aby wynajmował on mieszkania przy ul. (...) w W. od oskarżonej A. O.. Wynika natomiast, że jego dochody to 1600 – 1800 zł brutto miesięcznie – a wykonywane zajęcia sprzątac. Kwotę tę należy zestawić z wyjaśnieniami A. O. (k.118) z których wynika, iż S. W. wypłacał oskarżonej A. O. 600 zł tygodniowo. Także z wyjaśnień A. O. wynika, iż w mieszkaniach przy ul. (...) uprawa marihuany była prowadzona przez około roku czasu, a oskarżona nie potrafiła wyjaśnić dlaczego udostępniał S. W. nieodpłatnie korzystać z tych mieszkań. Oskarżona nie powiadomiła o uprawianej marihuanie policji. Jak wyjaśnił S. W. – A. O. sprzątała w tych mieszkaniach.

Po powyższym wstępie należy stwierdzić, iż zarzuty apelacyjne błędu w ustaleniach faktycznych nie są zasadne:

Z dołączonych materiałów poglądowych zdjęć, protokołu oględzin, zeznań K. M. – wygląd mieszkania przy ul. (...) w W. w żaden sposób nie przypomina mieszkania, które jest remontowane, lub które jest utrzymywane w takim stanie, aby okazywać je potencjalnym

kupującym. Bieżący wygląd mieszkania był znany oskarżonej A. O. (1), bowiem jak wyjaśniła odwiedzała je nieregularnie. Wiedziała, że znajduje się w nim profesjonalna uprawa marihuany.

Fakt, że oskarżona przyjmowała ok. 2200 zł miesięcznie, a 600 zł tygodniowo od oskarżonego (zarabiającego ok. 1800 zł miesięcznie) – został podany przez samą oskarżoną w jej wyjaśnieniach. Wprawdzie dodała ona, iż traktowała te pieniądze jako alimenty, jednakże równocześnie nie potrafiła wyjaśnić (k.118) z jakiej przyczyny udostępniła nieodpłatnie 2 (dwa) mieszkania oskarżonemu w J. na uprawę marihuany. Mieszkania te (podobnie jak mieszkanie przy ul. (...) w W.) nie były remontowane ani nie nadawały się do zamieszkania, ni też do okazywania ich potencjalnym kupującym. Oskarżona nie była zainteresowana aby oskarżony stracił dostęp do tych mieszkań i uprawy marihuany. Powyższe prowadzi do wniosku, iż taki układ wzajemnej zależności był wygodny dla oskarżonej i akceptowany przez obie strony (nawet jeśli oskarżona nie akceptowała tego, że S. W. (1) pozostaje w związku z inną kobietą – A. G. (1)).

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż czyny które przypisano A. O. nie mają w swoich znamionach pojęcia uzyskiwania korzyści majątkowych.

Nie kwestionowane jest w niniejszym postępowaniu, że przed zatrzymaniem w dniu 14 stycznia 2020 r. oskarżona A. ostatek była w mieszkaniu przy ul. (...) w W. na chwilę. Jednak, istotniejsze jest, że jak wynika z zeznań K. M. – działała ona wówczas na polecenie S. W. sprawdzić „czy palą się

lampy” w mieszkaniu oświetlające plantację. Oskarżona A. O. posiadała klucze do tego mieszkania, miała do niego stały dostęp, sprzątała to mieszkanie. A. G. (1), wyjaśniła, że pomagała także w uprawie marihuany w mieszkaniu przy ul (...) (k.810).

Oдноśnie zarzutów dotyczących obrazy prawa procesowego tj. art. 7 kpk, art. 4 kpk, art. 5 §2 kpk okazały się one również niezasadne.

Na wstępie rozważań stwierdzić należy, że przepisów art. 7 kpk , art. 4 kpk, nie można rozumieć w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych na rozprawie głównej dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Byłoby to w wielu wypadkach niemożliwe ze względu na wzajemną sprzeczność okoliczności wynikających z różnych dowodów. Odmówienie wiary niektórym zeznaniom lub wyjaśnieniom złożonym przez świadków lub oskarżonego, a w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie może być utożsamiane ani z brakiem oceny okoliczności, których tego rodzaju dowód dotyczy w kontekście finalnego rozstrzygnięcia, ani też nie jest wyrazem złamania zasady bezstronności sądu lub dowolnością oceny, bowiem odmowa przyznania waloru wiarygodności niektórym z przeprowadzonych dowodów, przy jednoczesnej aprobachie i uwzględnieniu innych dowodów, jest niczym więcej niż realizacją przysługującego sądowi orzekającemu uprawnienia w ramach czynienia ustaleń faktycznych, z pełnym uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów. W tej sprawie

- co do zaistnienia przestępstw i winy oskarżonych Sąd I instancji prawidłowo poczynił ustalenia faktyczne, wyjaśnił w jakiej mierze tylko w części dał oskarżonym wiarę, wskazał ponadto na jakich dowodach z dokumentów dał wiarę (dowody z dokumentów stanowią bezwzględnie wiarygodne źródło informacji, zatem bardzo obiektywne), nadto wskazał osobowe źródła osobowe, którym to dał wiarę. Dowody w postaci depozycji oskarżonych i świadków były przez Sąd badane i oceniane przez pryzmat dołączonych dokumentów.

Przypomnieć należy konstatację wyrażoną przy okazji omawianych zarzutów apelacyjnych dotyczących ustaleń faktycznych: Mieszkania przy ul (...) i ul (...) nie były remontowane (M. C. zeznał, że remont przerwał) ani nie nadawały się do zamieszkania, ani też do okazywania ich potencjalnym kupującym. Oskarżona A. O. (1) nie była zainteresowana aby oskarżony stracił dostęp do tych mieszkań i uprawy marihuany. (Nie dążyła też do odzyskania pełnego władztwa nad mieszkaniami). Powyższe prowadzi do wniosku, iż taki układ wzajemnej zależności był wygodny dla oskarżonej i akceptowany przez obie strony (nawet jeśli oskarżona nie akceptowała tego, że S. W. (1) pozostaje w związku z inną kobietą – A. G. (1)). Powyższej konkluzji nie destabilizuje okoliczność, że E. N. zeznała, iż nie widziała w mieszkaniu nr (...) na ul. (...) w J. oskarżonej A. O. (1).

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd I instancji nie dopuścił się obrazy art. 5 §2 kpk, wszak przepis ten adresowany jest do Sądu. W tej sprawie Sąd Okręgowy odnośnie przestępnego

zachowania oskarżonych nie powziął wątpliwości dokonując oceny materiału dowodowego.

Także apelujący nie wykazał błędów logicznych w rozumowaniu Sądu I instancji.

Oдноśnie zarzutów dotyczących rażącej surowości wymierzonych kar oskarżonych, Sąd Apelacyjny podzielił argumentacji obrońcy.

Badając zarzuty apelacji w świetle wymierzonych kar oskarżonym oraz argumentacji Sądu Okręgowego zawartej w uzasadnieniu wyroku (str. 20-22 uzasadnienia) stwierdzić należy, iż Sąd I instancji analizował wszelkie okoliczności przedstawione na korzyść przez obrońcę. Sąd ten przeanalizował rolę jaką odgrywało każde z oskarżonych w popełnieniu poszczególnych czynów.

Przeważającą jednak rolę przy orzekaniu o karze odegrała wysoka społeczna szkodliwość popełnionych czynów, lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów prawa, znaczna ilość uprawianych roślin, a w przypadku oskarżonych S. W. i A. G. uprawianych i wytwarzanych narkotyków.

Dolna granica sankcji karnej przewidzianej za czyn z art. 53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii to 3 lata pozbawienia wolności. Natomiast zagrożenie karą za czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zostało zakreślone od 6 miesięcy do lat 8 pozbawienia wolności. Zatem kary wymierzone oskarżonym przy zastosowaniu art. 91 §1 kk – po 5 lat pozbawienia wolności w odniesieniu do S. W. i A. G. za czyny z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29

lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie noszą cechy rażącej surowości. Podobnie kara 2 lat pozbawienia wolności wymierzona wobec oskarżonej A. O. za czyny z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (gdzie górną granicę stanowi sankcja karna 8 lat pozbawienia wolności) również nie jawi się jako rażąco surowa. Oskarżona A. O. (1) wiedziała o uprawie marihuany w należących do niej mieszkaniach i udostępniała te mieszkania, porządkowała je. Należy zatem zgodzić się z konkluzją wyrażoną przez Sąd Okręgowy (por. post. SN z 17 września 2008 r. o sygn. III K 274/08), że aby mówić o współsprawstwie nie jest konieczne po stronie sprawcy wypełnienie wszystkich, a nawet części znamion czynu, jeżeli tylko działania innych sprawców/sprawcy oskarżona akceptowała i w nich uczestniczyła. Gdyby istotnie A. O. była zainteresowana remontem, a potem sprzedażą któregoś z mieszkań – realizowanych na zwykłych warunkach, wynajęłaby w tym celu inną osobę zajmującą się remontem zawodowo, lub wymieniałaby ekipę remontową w przypadku przestoju.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu A. G. (1) i S. W. (1) kary w dolnym wymiarze zagrożenia. O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej A. O. (1), alternatywnie wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary w dolnym wymiarze zagrożenia oraz warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Ponieważ zarzuty apelacji okazały się niezasadne, w konsekwencji i wnioski apelacji nie zostały uwzględnione.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<i>Wyrok skazujący oskarżonych i wymierzone nim kary.</i>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Powody utrzymania w mocy wyroku są tożsame, dla których nie uwzględniono zarzutów i wniosków apelacji.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	Na podstawie art. 624 §1 kpk wobec faktu, iż oskarżonym zostały wymierzone kary bezwzględne pozbawienia wolności – Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego.

7. PODPIS
Ewa Jethon Katarzyna Capałowska Zbigniew Kapiński

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. S. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o karze		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. A. G.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o karze		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. A. O.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o winie pkt.12-15 wyroku alternatywnie orzeczenie o karze		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------